

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περὶ τῶν φιλουμένων καὶ δασυνομένων.

Ὅσαι λέξεις ἀρχίζουσιν ἀπὸ φωνῆεν, ἢ φιλοῦνται, ἢ δασύ-
νονται· αἱ πλείοτεραι ὁμῶς λαμβάνουσι ψιλὴν ὥστε ἐμποροῦμεν
νὰ ἔχωμεν ὡς γενικὸν κανόνα, ὅτι πᾶσα λέξις ἀρχομένη ἀπὸ
φωνήεντος, φιλοῦται· καὶ νὰ θεωρῶμεν τὰς δασυνομένας, ὡς ἐ-
ξαιρέσεις τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος.

ΔΑΣΥΝΟΜΕΝΑΙ ΛΕΞΕΙΣ.

Τὰ ἄρθρα ὀ, ῥ, οἶ, αἶ.

Τὰ ἀριθμητικά, εἷς, ἕξ, ἑπτὰ, ἑκατὸν, καὶ τὸ ἅπαξ.

Τὰ ἐπιμεριζόμενα, ἕκαστος, ἑκάτερος, ἕτερος, πλὴν τοῦ ἄλλου.

Αἱ πληθυντικαὶ ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώ-
που, ἡμεῖς, ὑμεῖς, κ. τ. λ. καὶ αἱ ἐνικαὶ τοῦ τρίτου· οὗ, οἶ, εἶ.

Αἱ δεικτικαὶ, οὗτος, αὕτη.

Αἱ ἀναφορικαὶ, ὅς, ἧ, ὅ.

Τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα· οἶον, τόσος,
ὅσος· πηλίκος, ἡλίκος· πηνίκα, ἡνίκα· τοῖος, οἷος· τέως, ἕως· πρό-
θεν, ὅθεν· τόθι, ὅθι.

Τὰ ἀθροιστικά, ἅμα, ἅπαρ.

Οἱ αἰτιολογικοὶ σύνδεσμοι, ἵνα, ὅπως, πλὴν τοῦ ὅρρα.

Ὁ ἑναντιωματικὸς, ὁμῶς.

Ὅσαι λέξεις ἀρχοῦν ἀπὸ Υ· ὡς, ὑπὸ, ὑπὲρ, υἱὸς, ὑ-
γιής.

Ὅσα εἶναι σύνθετα ἢ παράγωγα ἀπὸ δασυνόμενα, δασύνονται
καὶ ταῦτα· ὅθεν ἐξήκοντα, ἐβδομήκοντα, ἡμέτερος,
ὕμέτερος, ἡμεδεπός, ἐός, ἑαυτοῦ, ὅδε, ἧδε,
ὅστις, ἧτις, κ. τ. λ.

Ἡ δασεῖα τῆς ὀνομαστικῆς φυλάττεται καὶ εἰς τὰς ἄλλας
πτώσεις.

Ἡ δασεῖα τοῦ ἐνεστώτος φυλάττεται καὶ εἰς τοὺς ἄλλους χρό-

νους, καὶ ἂν γείνη μεταβολή, ἢ πρόσθεσις φωνήεντος· ὅθεν, ὄρω, ὄρων, καὶ ἑώρων.

Σιμὰ τῶν προειρημένων εἶναι καὶ ἄλλαι δασυνόμεναι λέξεις, αἵτινες δὲν περιλαμβάνονται εἰς γενικούς κανόνας· ὅθεν σημειοῦνται ἰδιαίτερος εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Ἄβρα	ἄπτωμαι	Ἐλένη	ἔψω
ἄγιος	ἄρμα	Ἐλενος.	ἔωλος
ἄγνος	ἀρμόζω	Ἐλικῶν	ἔως
ἄδης	ἀρπάζω	ἑλιξ	ἔβη
ἄδρός	ἄρκυς	ἐλίσσω	ἠγοῦμαι
ἄζομαι	ἄτερος	ἐλκύω	ἠδομαι
αἶμα	ἄρη	ἔλκω	ἠδύνω
αἶμος	ἄψα	Ἐλλην	ἠδύς
αἰμύλος	ἀψίκορος	ἑλμινς	ἠκιστα
αἰροῦμαι	ἄψις	ἔλος	ἠκω
αἰρῶ	ἔδος	ἔνεκα	ἠλικία
ἄλας	ἔδοῦμαι	ἔνος	ἠλιος
ἄλις	ἔδρα	ἑορτή	ἠλος
ἄλς	ἔζομαι	ἔπομαι	ἠμέρα
ἄλίζω	εἰλύω	ἔρκος	ἠμερος
Ἀλικαρνασσός	εἶμα	ἑρμηνεύω	ἠμισυς
ἀλίσκω	εἶμαρμένη	Ἐρμῆς	ἠμων
ἄλλομαι	εἶργω	ἑρπω	ἠνία
ἄλυσις	εἶρκτή	ἑρση	ἠπαρ
ἄμαξα	εἶρμός	ἔστιω	Ἡρακλῆς
ἄμαρτάνω	Ἐκάβη	ἑταῖρος	Ἡρόφιλος
ἄμιλλα	ἑκάς	ἕτερος	Ἡρώδης
ἄνδάνω	ἑκαστος	ἕτοιμος	Ἡρωδιανός
ἄπαλός	ἑκάτερος	εὔδω	ἠρως
ἄπαξ	Ἐκάτη	εὕρισκω	Ἡσίδοτος
ἄπλοῦς	ἑκῶν	ἑρθός	ἠστων

ἥσυχος	ἱλαρός	ὀλκᾶς	ὄπως
ἠττώμαι	ἱλεως	ὀλκῆ	ὄρκος
Ἡφαιστίων	ἱμάς	ὀλμος	ὄρμος
		ὄλος	άρμαδός
Ἡφαιστος	ἱμάσσω	ὀμαλός	ὄρος
ἰδρύω	ἱμείρω	ὀμηρος	ὄρῶ
ἰέραξ	ἱμερος	ὀμιλος	ὄσιος
ἰερός	ἱνα	ὀμοιος	ὄδε
ἱήμι	ἱππος	ὀμοῦ	ὄρα
ἰκανός	ἱπταμαι	ὀμως	ώραϊος
ἰκάνω	ἱστημι	ὀπλή	ώρακιῶ
ἰκετεύω	ἱστορῶ	ὀπλον	ὄς.
ἰκνούμαι	ὀδός	ὄπου	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Περὶ Ὀρθογραφίας.

ΟΛΗ ἡ γραμματικὴ διδάσκει τὸ ὀρθῶς γράφειν· ἰδιαιτέρως ὁμῶς λέγεται Ὀρθογραφία τὸ ἄθροισμα τινῶν κανόνων, οἵτινες μᾶς διδάσκουσι μὲ ποῖα φωνήεντα, ἢ διφθόγγους, γράφονται ὡς ἐπιτοπλεῖστον αἱ διάφοροι συλλαβαὶ τῶν λέξεων. Δὲν ἀρκεῖ ὁμῶς γὰρ μάθωμεν μόνον τοὺς κανόνας τούτους, ἀλλὰ πρέπει γὰρ παρατηρῶμεν καὶ τὴν ἐτυμολογίαν τῶν λέξεων, τὴν παραγωγὴν, τὴν σύνθεσιν, καὶ τὴν ἀναλογίαν· διότι εἰς ταῦτα ἐπιστηρίζονται καὶ οἱ κανόνες.

ΛΗΓΟΥΣΙΝ ΕΙΣ Η.

Τὰ εἰς **Η** θηλυκά· τιμῆ, δικαιοσύνη.

Τὰ εἰς **ΗΣ** ἰσοσύλλαβα· κριτής, ποιητής.

Τὰ εἰς **ΗΣ** περιτοσύλλαβα, τῶν ὁποίων ἡ γενικὴ συναιρεῖται εἰς **ΟΥΣ**, ἢ γίνεται κατὰ πρόσθεσιν τοῦ **Τ**· Δημοσθένης, Δημοσθένους, ἀληθής, ἀληθοῦς· Λάγης, Λάγητος· Θάλης, Θάλητος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς **ΟΣ** εἰς

ΟΤΗΣ θηλυκά ἀφηρημένα· ἄγιος, ἀγίοτης· ὄσιος, ὀσιότης.

Τὰ εἰς ΗΝ· ποιμήν, φρήν, μήν· πλήν τοῦ Γόρτυν, μέσσουν, φόρκυν.

Τὰ εἰς ΗΡ· πατήρ, μήτηρ, ἀνὴρ· πλήν τοῦ χεῖρ, φθείρ, εἶρ, εἰνάτειρ, διὰ τῆς ΕΙ· καὶ πλήν τοῦ πῦρ, ψίθυρ, διὰ τοῦ Υ.

Τὰ εἰς ΗΞ ἀπὸ τοῦ πλήττω γινόμενα· βουπλήξ· καὶ ὅσα δωρικῶς προσφέρονται εἰς ΑΞ, ὅποια τὰ, μύρμηξ, νάρθηξ (1).

ΕΙΣ Ι.

Τὰ εἰς Ι οὐδέτερα οὐσιαστικά· πέπερι, σίνηπι· πλήν τοῦ ἄστυ, γόνυ, δόρυ, μῶλυ, πῶϋ· καὶ πλήν τῶν γινομένων ἀπὸ τὰ εἰς ΥΣ ἐπίθετα· ἠδύς, ἠδύ· βραχύς, βραχύ· κ. τ. λ. διὰ τοῦ Υ.

Τὰ δικατάληκτα εἰς ΙΝ καὶ ΙΣ· δελφίν, καὶ δελφίς· ἀκτίν, καὶ ἀκτίς· ῥίν, καὶ ῥίς· θίν, καὶ θίς.

Τὰ εἰς ΙΣ, τῶν ὁποίων ἡ γενική λαμβάνει Δ ἢ Θ· Πάρις, Πάριδος· ἐλπίς, ἐλπίδος· Νηρηΐς, νηρηΐδος, ὄρνις, ὄρνιθος· πλήν τοῦ κλείς, διὰ τῆς ΕΙ· χλαμύς, διὰ τοῦ Υ· καὶ πλήν τῶν κλινομένων διὰ τοῦ ΝΤ, τὰ ὅποια γράφονται διὰ τῆς ΕΙ· ὤς, χαρίεις, χαρίεντος· τυπεῖς, τυπέντος, κ. τ. λ.

Τὰ εἰς ΙΨ· σκνίψ, ἰψ, λίψ· πλήν τοῦ γύψ, γρύψ, χάλυψ, διὰ τοῦ Υ.

ΕΙΣ Υ.

Τὰ εἰς ΥΣ τριγενῆ ἐπίθετα· ἠδύς, πλατύς, βραχύς, καὶ πολλὰ εἰς ΥΣ οὐσιαστικά· ὤς, στάχυς, πῆχυς, ἔγχελυς, βότρους, πέλεκυς, πρέσβυς, πίτυς.

Τὰ μονοσύλλαβα, μῦς, δρῦς, σῦς, ὤς.

Τὰ εἰς ΥΞ· στύξ, φρύξ, ἀντυξ, κήρυξ· πλήν τοῦ θρίξ, στίξ,

(1) Οἱ Δωριεῖς μεταχειρίζονται τὸ Α ἀντὶ τοῦ Η· ὅθεν συμπεραίνεται ὅτι τὰ εἰς ΑΞ Δωρικῶς προσφερόμενα, γράφονται κοινῶς διὰ τοῦ Η.

φρίξ, ἰξ, ἤλιξ, κύλιξ, πέρδιξ, σάλπιγξ, τέττιξ, φοῖνιξ, χοῖνιξ, διὰ τοῦ Ι· καὶ πλὴν τοῦ προῖξ διὰ τῆς ΟΙ· καὶ ἔτι πλὴν τοῦ μύρμηξ, νάρθηξ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πλήττω, διὰ τοῦ Η.

ΕΙΣ Ω.

Τὰ εἰς ΩΣ καὶ ΩΝ Ἀττικά· Μενέλεως, εὐγεως, εὐγεων.

Τὰ εἰς Ω, ΩΝ, ΩΡ, ΩΣ καὶ ΩΨ, περιττοσύλλαβα· Λητώ, μείζων, ὕδωρ, αἰδώς, τετυφώς, Κύκλωψ· πλὴν τοῦ ἄορ, ἤτορ· καὶ πλὴν τῶν εἰς ΟΝ καὶ ΟΣ οὐδετέρων ἀσυναϊρέτων, διὰ τοῦ Ο· τὸ μείζον, τὸ γεγραπτός, τὸ τεῖχος· καὶ ἔτι πλὴν τῶν συνθέτων ἀπὸ τοῦ ὄψ· εὐρύοψ, μέροψ· καὶ πλὴν τοῦ Αἰθίοψ, Οἴνοψ, Κέκροψ, Πέλοψ.

ΕΙΣ ΑΙ

Τὰ εἰς ΑΙΞ· γύναιξ, αἰξ· πλὴν τῶν γινομένων ἀπὸ τοῦ τέκω, καλλίτεξ, ἐπίτεξ· καὶ πλὴν τοῦ ἔξ.

Τὰ εἰς ΑΙΣ· δαίς, στάίς, παῖς.

ΕΙΣ ΕΙ

Τὰ εἰς ΕΙΣ κλινόμενα διὰ τοῦ ΝΤ· χαρίεις, χαρίεντος· αἰγλήεις, αἰγλήεντος· τυπαίς, τυπέντος.

ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΙΝ Ε.

Τὰ εἰς ΕΑΣ· βορέας, Ἀνδρέας· πλὴν τοῦ Μιχαίας.

Τὰ εἰς ΕΑΡ οὐδέτερα· φρέαρ, στέαρ, κτέαρ.

Τὰ θηλυκὰ εἰς ΕΔΗ, ΕΔΩΝ, ΕΖΑ, ΕΛΛΑ, ΕΝΗ, ΕΡΑ, ΕΡΙΣ, ΕΣΣΑ, καὶ ὅσα πρὸ τοῦ ΡΑ ἔχουσι δύο σύμφωνα· πέδη, σῆπέδων, τράπεζα, δίκελλα, Ἑλένη, ἡμέρα, ἔρις, χαρίεσσα, ἔδρα, ἔχθρα· πλὴν τοῦ μάκαιρα, ἰοχέαιρα, χίμαιρα, μάχαιρα, νέαιρα, νεύαιρα, διὰ τῆς ΑΙ.

Τὰ εἰς ΕΛΟΣ, ΕΜΟΣ, ΕΜΝΟΝ, ΕΜΩΝ, ΕΝΟΣ, πάντος γένους· μέλος, ἄμπελος, πόλεμος, ἄνεμος, κρήδεμνον, βέλεμνον,

Πολέμων, ξένος, κενός· πλήν τῶν συνθέτων ἀπὸ τοῦ αἵμα· ὀμίμων, πολυαἵμων· καὶ πλήν τοῦ Ἀσκεδαίων, αἵμων, δαίων, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου συνθέτων, εὐδαίων, κακοδαίων· καὶ πλήν τοῦ καινός, κελαινός, αἶνος, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου συνθέτων, ἔπαινος, διὰ τῆς ΑΙ.

Τὰ εἰς ΕΩΣ ἀρσενικά ἢ οὐδέτερα, καὶ τὰ εἰς ΕΩΣ Ἀττικά· Θεός, ἐλπιστός, γραπτός, δέος, χρέος, σπείρος, Μενέλεως· καὶ τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ γέν· εὐγεως, λιπαρόγεως· πλήν τοῦ παλαιός, κραταῖός, ἀραιός, σκαιός, γηραιός, εὐκταῖός· καὶ πλήν τῶν γινομένων ἀπὸ τῶν εἰς Α ἢ εἰς Η θηλυκῶν· Γάζα, Γαζαῖος· γέννα, γενναῖός· Ῥώμη, Ῥωμαῖός· Ἀχαΐα, Ἀχαιός, διὰ τῆς ΑΙ.

Τὰ εἰς ΛΕΟΣ, ΕΡΟΣ, ΤΕΡΟΣ, ΕΣΤΟΣ, ΕΤΟΣ, ΕΤΗΣ, ΕΤΗ, ΕΦΟΣ, ΕΧΟΣ· ἀργαλέος, ἱερός, ἕτερος, ἀρεστός, ἰκέτης, Δημενέτης, πυρετός, νέφος, λέχος· πλήν τοῦ δαιδαλαῖος, θαιρός, καιρός, ἑταῖρος, Ἡφαιστός, χαίτη· καὶ πλήν τῶν γινομένων ἀπὸ τοῦ αἰτώ, ἐπαίτης, διὰ τῆς ΑΙ.

Τὰ εἰς ΕΩΝ, ὀξύτονα· κυκεών, κενεών· πλήν τοῦ αἰών, ἐλαιών.

Η

Τὰ εἰς ΗΓΟΣ, ΗΛΟΣ, ΗΡΟΣ, ΗΔΩΝ, ὀξύτονα· χορηγός, ὑψηλός, ἀνθηρός, ξηρός, ἀηδών· πλήν τοῦ νεογιλός διὰ τοῦ Γ· καὶ πλήν τοῦ ἀλμυρός, ἰσχυρός, βδελυρός, γλαφυρός, βλοσυρός, ἐχυρός, ὀχυρός, διὰ τοῦ Υ· χελιδών, μυρμιδών, διὰ τοῦ Ι· καὶ Ποσειδών, διὰ τῆς ΕΙ.

Τὰ εἰς ΗΘΡΑ καὶ ΗΤΡΑ θηλυκά· οὐρήθρα, ὀρτυγομήτρα.

Τὰ εἰς ΗΝΟΣ ὀξύτονα, τόπον ἢ ἔθνος σημαίνοντα· Κυζικηνός, Ἀγαρηνός· πλήν τοῦ Ἀτραμυτινός, Μελιτινός, διὰ τοῦ Ι. Ἀπὸ δὲ τὰ ἄλλα, τὰ μὲν γράφονται διὰ τοῦ Η· ὡς τὸ Γαληνός, πτηνός· τὰ δὲ διὰ τοῦ Ι, ἢ ΕΙ· ὡς, ἀνθινός, φωτεινός, κατὰ τὴν διάφορον παραγωγὴν των.

Τὰ εἰς ΗΝΟΣ καὶ ΗΘΟΣ οὐδέτερα οὐσιαστικά· σμήνος, ἦθος, στῆθος· καὶ τὰ εἰς ΗΤΡΟΝ ῥηματικά, φόβητρον, θέλγητρον.

Τὰ εἰς ΗΡΗΣ, καὶ τὰ εἰς ΗΡΟΣ σύνθετα ἐκ τοῦ γῆρας πλήρης, ξιφῆρης, βαθύγηρος· πλὴν τοῦ Ἴρις καὶ Ὀσιρις, διὰ τοῦ Ι· Θάμυρις, ἄγυρις καὶ τῶν ἐκ τούτου συνθέτων, πανήγυρις, διὰ τοῦ Υ.

I.

Τὰ εἰς ΙΑ δξύτονα καὶ παροξύτονα θηλυκά· λαλιά, καρδία· πλὴν τῶν γινομένων ἀπὸ τὰ εἰς ΕΥΩ ῥήματα, καὶ ἀπὸ τὰ εἰς ΥΣ ἐπίθετα· ὤς, πρεσβεύω, πρεσβεία· ταχύς, ταχεία· καὶ πλὴν τοῦ παρεία, ζεία, φορβεία, σιτοδεία, διὰ τῆς ΕΙ· καὶ πλὴν τοῦ μυῖα, ὄργυια, μητριὰ, ἀγυια, διὰ τῆς ΥΙ· πτοία, Τροία, ῥοία, χροία, διὰ τῆς ΟΙ· καὶ καρύα, πητύα, σικύα, διὰ τοῦ Υ.

Τὰ εἰς ΙΑΣ δξύτονα θηλυκά· μυριάς, τριάς· πλὴν τοῦ γενειάς, πελειάς, διὰ τῆς ΕΙ.

Τὰ εἰς ΙΑΣ ἀρσενικά ὑπερδισύλλαβα· ἐτησίας, ταμίας, κοχλίας, πλὴν τοῦ Αἰνείας, Αὐγείας, Ἐρμείας, παρείας, διὰ τῆς ΕΙ· καὶ Περσύας, διὰ τοῦ Υ.

Τὰ εἰς ΙΟΣ δξύτονα, παροξύτονα, ἢ προπαροξύτονα· Ἀσκληπιός, ἄξιος· πλὴν τοῦ ἀρνεῖός, Ἀλφειός, καὶ τῶν εἰς ΕΙΟΣ κτητικῶν· Ἡράκλειος, ἀνθρώπειος, διὰ τῆς ΕΙ· κολοῖός, καὶ τῶν γινομένων εἰς ΟΙΟΣ ἀπὸ τὰ εἰς ΟΣ, ἢ ἀπὸ γενικὴν περιτροσυλλάβων· ἄλλος, ἄλλοῖος· πᾶς, παντός, παντοῖος, διὰ τῆς ΟΙ· καὶ ἐπηός, αἰζηός διὰ τοῦ Η.

Τὰ εἰς ΙΟΝ οὐδέτερα ὑπερδισύλλαβα· βιβλίον, γραμματίον, κοράσιον· πλὴν τῶν περιεκτικῶν καὶ μετρουσιαστικῶν· μουσεῖον, πανδοχεῖον, χρυσεῖον, διὰ τῆς ΕΙ· πλοῖον διὰ τῆς ΟΙ· καὶ δάκρυον, δίκτυον, ἔμπυρον, κάρυον, κρόμμυρον, κρήγυρον, σίκυρον, διὰ τοῦ Υ.

Τὰ εἰς ΙΩΝ συγκριτικά ὑπερδισύλλαβα· βελτίων, καλλίων· πλὴν τοῦ ἀρείων, χειρείων, διὰ τῆς ΕΙ.

Τὰ εἰς ΙΔΗΣ ἀσυναίρετα πατρωνυμικά, ἢ ΙΔΟΥΣ, καὶ τὰ εἰς ΙΔΗΣ κύρια ὀνόματα· Πριαμίδης, ἀδελφιδοῦς, θυγατρίδοῦς, Εὐριπίδης, Θουκυδίδης· πλὴν τῶν συνθέτων ἀπὸ τοῦ εἶδος, ἢ μῆδος· Ἀριστείδης, Παλαμῆδης.

Τὰ εἰς **ΙΕΥΣ**, ἢ **ΙΑΕΥΣ**· ἀλιεύς, Ἐρετροιεύς, βασιλεύς, Ἀχιλλεύς· πλήν τοῦ Πηλεεύς, Νηλεύς, διὰ τοῦ **Η**· καὶ πλήν τῶν παραγομένων ἀπὸ διφθογγοπαράληκτα· ὡς, Ῥοιτειεύς, Σιγρειεύς, ἐκ τοῦ Ῥοίτειον, Σίγειον.

Τὰ εἰς **ΙΚΟΣ** ὀξύτονα· μουσικός· πλήν τῶν παραγώγων Εὐβοεικός, Δεκελεικός, Δαρεικός, διὰ τῆς **ΕΙ**· θηλυκός, Λιβυκός, ἄλυκός, διὰ τοῦ **Υ**.

Τὰ εἰς **ΙΜΟΣ** προπαροξύτονα· ὠφέλιμος· πλήν τοῦ ἔρημος, διὰ τοῦ **Η**· ἔτυμος διὰ τοῦ **Υ**· ἔτοιμος, διὰ τῆς **ΟΙ**· καὶ πλήν τῶν συνθέτων ἐκ τοῦ σῆμα, σχῆμα, δῆμος, φήμη, θυμός, τῶν ὁποίων φυλάττεται τὸ παραληκτικὸν φωνῆν· τὰ δὲ ἐκ τοῦ ὄνομα γράφονται διὰ τοῦ **Υ**· ὁμώνυμος.

Τὰ εἰς **ΙΑΟΣ** παροξύτονα· ποικίλος, ναυτίλος.

Τὰ εἰς **ΙΝΟΣ** ὀξύτονα καὶ σημαντικὰ καιροῦ· θερινός, χειμερινός· ἑμοίως καὶ τὰ εἰς **ΙΝΟΣ** βραχύτονα, καὶ προπαροξύτονα· σπίνος, ἐχίνος, Κωνσταντῖνος, Ἀκραγαντῖνος, κόφυνος, πλήν τοῦ εὐφρόστυνος, λάγυνος, διὰ τοῦ **Υ**· πλήν τῶν εἰς **ΗΝΟΣ** ὀξύτόνων ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν (1)· πλήν τοῦ ἐκεῖνος, διὰ τῆς **ΕΙ**· καὶ τινῶν ἄλλων παρωνύμων, ὡς, φωτεινός, σκοτεινός, ἔλεεινός.

Τὰ εἰς **ΙΝΗΣ**· Αἰσχίνης.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς **ΟΣ** ἢ εἰς **ΗΣ** παραγόμενα θηλυκὰ εἰς **ΙΝΗ**· Ἀδραστος, Ἀδραστίνη· Αἰήτης, Αἰητίνη· ὅσα δὲ παρώνυμα ἢ ῥηματικὰ φυλάττουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρωτοτύπου, ταῦτα σώζουσι καὶ τὴν γραφὴν ἐκείνης· ὄθεν, οἶνος, οἶνη· εὐθύνω, εὐθύνη, ὀδύνω, ὀδύνη· ἐξαιροῦνται καὶ τὰ εἰς **ΟΣΥΝΗ** ῥηματικὰ καὶ παρώνυμα· ἅγιος, ἀγιωσύνη· βρίθω, βριθοσύνη, διὰ τοῦ **Υ**· ἔτι κορύνη, τορύνη, διὰ τοῦ **Υ**· ἀξίνη, διὰ τοῦ **Ι**· σελήνη, εἰρήνη, διὰ τοῦ **Η**.

Τὰ εἰς **ΙΝΟΝ** οὐδέτερα, σέλινον, κύμινον· πλήν τοῦ σίγγυον, διὰ τοῦ **Υ**· σκαληνόν, κάρηνον, διὰ τοῦ **Η**.

(1) Βλέπε ἀνωτέρω. Τὸ δὲ λάγυνος γράφεται καὶ διὰ τοῦ **Η**.

Τὰ εἰς **ΙΝΘΟΣ**, **ΙΣΤΟΣ** καὶ **ΙΣΘΟΣ** ὑπερδισύλλαβα· Κόρινθος, ὑάκινθος, οἰστός, ὄλισθος, πλὴν τοῦ Ζάκυνθος.

Τὰ εἰς **ΙΣΤΡΟΣ** ἢ **ΙΣΤΡΟΝ**, ἴστρος, ἀγκιστρον, θέριστρον πλὴν τοῦ οἴστρος.

Τὰ εἰς **ΙΤΗΣ**, **ΙΤΟΣ** καὶ **ΙΕΙΣ** παράγωγα φυλάττουσι τὴν γραφὴν τῆς ληγούσης, ἢ παραληγούσης τῶν πρωτοτύπων ὡς, πόλις, πολίτης· σφενδόκη, σφενδονήτης· ἠριθμηται, ἀριθμητός· τιμή, τιμήεις, χάρις, χαρίεις· πλὴν τοῦ ὀδοίτης, ὀροίτης, διὰ τῆς **ΟΙ**· τεχνίτης, φυλακίτης, ὀδίτης, διὰ τοῦ **Ι**· καὶ πλὴν τῶν παραγομένων ἀπὸ τοῦ ῥέω, τοῦ ὄρος (εος), καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς **ΕΙΑ**, βαθυῤῥεΐτης, ὀρείτης, Σαμάρεια, Σαμαρείτης, διὰ τῆς **ΕΙ**. Ἐξαιροῦνται ἀκόμη τὰ εἰς **ΥΤΟΣ** ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ, Βηρυττός, κωκυτός, διὰ τοῦ **Υ**· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κλέος σύνθετα, Ἡράκλειτος, πολύκλειτος, διὰ τῆς **ΕΙ** (1).

Τὰ εἰς **ΙΣΣΑ** θηλυκὰ ὑπερδισύλλαβα· Λάρισσα πλὴν τῶν παραγομένων ἀπὸ ὀνόματα λήγοντα εἰς **Υ** ἢ **ΥΣ**, διότι ταῦτα φυλάττουσι τὴν λήγουσαν τοῦ πρωτοτύπου ἔθεν, Λίβυς, Λίβυσσα· Μάγνης, Μάγνησσα.

Τὰ εἰς **ΙΤΗ** καὶ **ΙΦΗ** θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς **ΙΧΟΣ** ὑπερδισύλλαβα· Ἀφροδίτη, ἀγρίφη, δολιχός, μείλιχος, τάριχος πλὴν τοῦ ἤσυχος, διὰ τοῦ **Υ**.

Ο

Τὰ εἰς **ΟΚΗ**, **ΟΠΗ**, **ΟΧΗ**, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς **ΟΣ** γινόμενα εἰς **ΟΤΗΣ** θηλυκὰ· Ἴστοδόκη, Καλλιόπη, μολόχη, ὀσιότης· πλὴν τοῦ ἀκωκή, ἰωκή, ἀνωχή, ἀνακωχή, Εὐρώπη, κερκώπη, περιωπή, Σινώπη, σιωπή, διὰ τοῦ **Ω**.

(1) Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς **ΟΣ** ἰσοσυλλάβων παράγωγα ἢ σύνθετα εἰς **ΙΤΗΣ**, ἢ φυλάττουσι τὸ **Ο** προσλαμβάνοντα καὶ **Ι**, ὡς τὸ ὀδοίτης· ἢ ἀποβαλλοῦσιν αὐτὸ, ὡς, στέφανος, στεφανίτης. Τὰ δὲ γινόμενα ἀπὸ ῥημάτων παραληγούτων τὸ **Ε**, ἢ ὀνομάτων εἰς **ΕΟΣ** κλινομένων, ὡς, ὄρος, κλέος, φυλάττοντα τὸ **Ε** προσλαμβάνουσι καὶ **Ι**.

Τὰ εἰς ΟΚΟΣ, ΟΦΟΣ, ΟΧΟΣ, καὶ τὰ εἰς ΟΠΟΣ ἐξύτονα, δωροδόκος, ξενοδόχος, ζόφος, ἐπός· πλήν τῶν γινομένων ἀπὸ τοῦ ὦψ· χαρωπός, διὰ τοῦ Ω.

Τὰ εἰς ΟΣΣΟΣ, ΟΣΤΟΣ· μολοσσός, κολοσσός, πολλοστός, ἑκατοστός.

Τὰ εἰς ΟΠΤΡΟΝ· κάτοπτρον, ἔσοπτρον.

Τὰ εἰς ΟΡΑΣ, ΟΡΟΣ βαρύτονα· Ποθαγόρας, Πρωταγόρας, βόρβορος, ἐγρήγορος· πλήν τοῦ γτήρας, ἄμωρος, διὰ τοῦ Ω.

Τὰ εἰς ΟΒΙΣ, ὅταν ἔχῃσι τὴν πρὸ τοῦ Ο συλλαβὴν βραχεῖαν· σκίβεις, ἀνεμόβεις· ὅταν δὲ μακρὰν, διὰ τοῦ Ω· κητώεις, ὠτώεις.

Υ.

Τὰ εἰς ΥΖΑ, ΥΛΑΑ, ΥΗ, ΥΛΗ· κόρυζα, Πρίσκυλλα, φύλλα, ἀφύη, κοτύλη· πλήν τοῦ ἀπειλή, ὠτειλή, διὰ τῆς ΕΙ· καὶ ρίζα, σχίζα, κονίλη, ἄμιλλα, διὰ τοῦ Ι.

Τὰ εἰς ΥΛΟΣ, ΡΟΣ, ΒΟΣ, ΚΟΣ, παροξύτονα καὶ προπαροξύτονα· στωμύλος, κόνδυλος, ἄργυρος, κόρυμβος, κόρυκος· πλήν τοῦ ποικίλος, ναυτίλος, τρωίλος, ὄμιλος, Κύριλλος, διὰ τοῦ Ι· κάμηλος, κάπηλος, βέβηλος, Αὔδηρος, σίδηρος, Φάληρος, πίθηκος, διὰ τοῦ Η· καὶ πλήν τῶν ῥηματικῶν, μάγειρος, πέπειρος, διὰ τῆς ΕΙ.

Τὰ εἰς ΥΜΟΣ ἐξύτονα· θυμός· πλήν τοῦ λοιμός, κυδοιμός, διὰ τῆς ΟΙ· λιμός, σιμός, φιμός, διὰ τοῦ Ι· καὶ κημός, διὰ τοῦ Η.

Τὰ εἰς ΥΡΑ, βαρύτονα· λύρα· πλήν τοῦ μοῖρα, διὰ τῆς ΟΥ· πεῖρα, διὰ τῆς ΕΙ· πήρα, χήρα, διὰ τοῦ Η· Κίρρα, διὰ τοῦ Ι· καὶ πλήν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ΗΡ, σωτήρ, σώτειρα, διὰ τῆς ΕΙ.

Ω.

Τὰ εἰς ΩΓΟΣ, ΩΛΟΣ, ΩΜΟΣ, ἀγωγός, φειδωλός, ἔωλος, Μαύσωλος, ὦμος, βωμός, ὠμός· πλήν τοῦ ὀβολός, θολός, αἰολός, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ βάλλω, ἑκατηβόλος· καὶ ἔτι πλήν τῶν παραγομένων ἀπὸ ῥήματα ἔχοντα Ε εἰς τὴν παραλήγουσαν· ὦς, τέμνω, τόμος.

Τὰ εἰς ΩΔΗΣ, εὐώδης, πετρώδης.

Τὰ εἰς ΩΝΗΣ, τελώνης, ἀρχώνης· πλήν τοῦ Διώνης.

Τὰ εἰς ΩΝΑ ὑπερδισύλλαβα· Μαιρῶνα.

Τὰ εἰς ΩΝΗ βαρύτενα· κορώνη, Μεθώνη, ῥαπτώνη· πλήν τοῦ περόνη, βελόνη, ἀγχόνη, σφενδόνη, ἀκόνη, ὀθόνη, εὐφρόνη· καὶ πλήν τῶν κυρίων, Σωφρόνη, Σολομόνη (1).

Τὰ εἰς ΩΜΗ βαρύτενα· Ἰθώμη, Σαλώμη.

Τὰ εἰς ΩΝΟΣ· Τιθωνός.

Τὰ εἰς ΩΝΑΣ· χειρώναξ.

Τὰ εἰς ΩΡΑ βαρύτενα· πῶρα, χώρα.

Τὰ εἰς ΩΡΟΣ ὀξύτονα ὑπερδισύλλαβα· τιμωρός.

Τὰ εἰς ΩΤΗΣ παρώνυμα ἀρσενικά, ὅταν τὸ Ω ᾖ καθαρόν· ἀπηλιώτης· ὅταν δὲν ᾖ καθαρόν, διὰ τοῦ Ο· πλήν τοῦ ἡπειρώτης, θιασώτης. Τὰ δὲ ῥηματικά φυλάττουσι τὴν παραλίγουσαν τῶν ῥημάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα παράγονται· ὡς, πεπλήρωται, πληρωτής.

Τὰ εἰς ΩΟΣ κτητικά· πατρῷος, μητρῷος (2).

Τὰ εἰς ΩΣΤΗΣ βαρύτενα· ἀγρώτης, χρεώτης.

Τὰ ἐκ τοῦ ὀλῶ· ἐξώλης.

ΠΡΟΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ. Ε.

Τὰ εἰς ΕΛΙΟΣ· θεμέλιος· πλήν τοῦ Αἴλιος.

Τὰ εἰς ΕΣΙΟΣ, καὶ ΕΤΙΟΣ· ἀπειρέσιος, Δομέτιος· πλήν τῶν παραγομένων ἀπὸ τοῦ αἶσα, ἢ αἷτια· αἷσιος, αἷτιος, ἀπαίσιος, παραίτιος.

Τὰ ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ, καὶ ὅσα εἶναι σύνθετα ἀπὸ τὰ εἰς Ω ῥήματα· ἀγγέμαχος, ἐχέμυθος, φρεόικος, ἀρχέγονος, ἀγεσίλαος.

(1) Ὅσα ὀξύτονα παράγονται ἀπὸ ῥήματα μονοσύλλαβα, γράφονται καὶ ταῦτα διὰ τοῦ Ω· φῶ, φωνή· τὰ δὲ ἄλλα ὀξύτονα ῥηματικά καὶ παρώνυμα, διὰ τοῦ Ο· ἠδονή, μονή, χαρμονή, κ. τ. λ.

(2) Ταῦτα καὶ ὑπογράφονται, διότι γίνονται ἀπὸ τὸν εἰς ΩΙΟΣ σχηματισμὸν.

Η.

Τὰ εἰς ΗΚΟΝΤΑ ἀριθμητικά.

Τὰ εἰς ΗΛΙΟΣ καὶ ΗΛΙΟΝ ἀπλᾶ γαμήλιος, κειμήλιον· πλὴν τεῦ φίλιος, βομβίλιος, ἴλιον, διὰ τοῦ Ι· καὶ πλὴν τῶν εἰς ΥΛΛΙΟΝ ὑποκοριστικῶν, διὰ τοῦ Υ.

Τὰ εἰς ΗΡΙΟΝ· ποτήριον.

Τὰ εἰς ΗΦΟΡΟΣ σύνθετα· νικηφόρος, ξιφηφόρος, κανηφόρος· πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς Υ, ἢ ΥΣ· δορυφόρος, πολυφόρος.

Ι.

Τὰ εἰς ΙΑΛΟΣ· αἰγιαλός.

Τὰ εἰς ΙΑΜΟΣ· φωριαμός· πλὴν τοῦ κύαμος.

Τὰ εἰς ΙΑΝΟΣ, καὶ ΙΑΝΗ· Λουκιανός, Τατιανή.

Τὰ εἰς ΙΔΙΟΝ ὑποκοριστικά· κλινίδιον, νησίδιον· πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς Η περισπωμένων ἢ ὀξυτονουμένων· γήδιον, κριθήδιον, διὰ τοῦ Η· καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ΥΣ· ἰχθύδιον, διὰ τοῦ Υ· τὰ δὲ γινόμενα ἀπὸ τὰ εἰς ΙΣ διὰ τοῦ ΕΩΣ κλινόμενα, λαμβάνουσι τὴν ΕΙ κατὰ συναίρεσιν· ὡς, λέξις, λέξεως, λεξεῖδιον· ὅθεν λεξείδιον.

Τὰ σύνθετα ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ, ἄλς, ἢ ἀπὸ ὀνόματα λήγοντα εἰς ΟΣ· ἀγχίνοια, ἀλίπλοος, καλλίπυργος.

Υ.

Τὰ εἰς ΥΦΙΟΝ καὶ ΥΛΛΙΟΝ ὑποκοριστικά· ζώφριον, μειρακύλλιον.

Ο.

Τὰ εἰς ΟΡΙΑ θηλυκά· ἀπορία, ἐξορία· πλὴν τῶν συνθέτων ἀπὸ τοῦ ὄρος, ἢ ὄρα, παντός γένους· ἀκρώρεια, ὑπώρεια, ἐφώριος, ἡμιώριον, διὰ τοῦ Ω.

Τὰ σύνθετα ἀπὸ ὀνόματα εἰς ΟΣ ἢ ΟΝ λήγοντα, ἢ ἀπὸ ῥήματα· Δημόκριτος, δωροδόχος, φιλόσοφος.

Ω.

Τὰ εἰς ΩΝΙΟΣ, καὶ ΩΝΙΑ μονογενῆ· ῥοδωνιά, Ἀμμώνιος· πλὴν τῶν γινομένων ἀπὸ παραλήγοντα Ο· ὡς, Μακεδόνιος, ἐκ τῆς γενικῆς Μακεδόνας.

Τὰ εἰς ΩΤΕΡΟΣ συγκριτικά καὶ ΩΤΑΤΟΣ ὑπερθετικά, καὶ τὰ εἰς ΩΣΥΝΗ θηλυκά, ὅταν ἔχῃ βραχεῖαν τὴν πρὸ τοῦ Ω συλλαβὴν· σοφώτερος, σοφώτατος, ἀγιωσύνη· ὅταν δὲ μακράν, διὰ τοῦ Ο· ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος, πονηρὸς, πονηρότατος· δικαιοσύνη.

Τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ΙΩ· ὡς, Ἰωνία· πλὴν τῶν συνθέτων ἀπὸ τοῦ ἰός, ἢ ἰόν· ὡς, ἰοβόλος, ἰόπεπλος.

Τὰ σύνθετα ἀπὸ τὸ ὀβολός, ὀβελός, ὀμαλός, ἐδύνη, ὄφελος, ὄνομα, ὄνυξ· τριώβολον, πεμπώβολον, ἀνώμαλος, ἐπώδυνος, ἀνωφελής, ἀνώνυμος, πολυώνυξ.

Τὰ σύνθετα ἀπὸ τὸ χρέος, χρεωφειλέτης, πλὴν τοῦ χρεοκόπος.

Τὰ παραγόμενα ἀπὸ τὸ στοά, ἢ στόμα· στωϊκός, στωμύλος.

Τὰ σύνθετα ἀπὸ τὸ γῆρας, ὅταν μετὰ τὴν ΡΩ συλλαβὴν ἀκολουθῇ ἐν σύμφωνον· γηρωκόμος (Ἀττικῶς)· ὅταν δὲ δύο, διὰ τοῦ Ο· ὡς, γηροτρόφος.

Τὰ σύνθετα ἀπὸ τὸ ὄροφος, καὶ ὄλεθρος, ἂν ἔχῃ τὴν πρὸ τοῦ Ω συλλαβὴν βραχεῖαν· τριώροφον, ἐπώλεθρος· ἐὰν δὲ μακράν, διὰ τοῦ Ο· ὑπόροφον, ψυχόλεθρος.

Τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ· ἐπώμοτον, ὀρκώμοτον.

Τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω, ὅταν ἔχῃ βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν· τυμβωρύχος, φρεωρύχος, χρυσωρύχος· ὅταν δὲ μακράν, διὰ τοῦ Ο· τυμβορύκτης, τειχορύκτης.

ΔΙΦΘΟΓΓΟΓΡΑΦΟΥΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑΝ.

ΑΙ.

Τὰ εἰς ΑΙΑ ἀσυναίρετα θηλυκά οὐσιαστικά· γαῖα· πλὴν τοῦ ἀλέα, θέα, ἰδέα, πελέα, μηλέα, ἰτέα, Νεμέα.

Τὰ εἰς ΑΙΝΑ καὶ ΑΙΝΙΣ· λέαινα, μαινίς· πλὴν τοῦ γέινα, γέεινα.

Τὰ εἰς ΑΙΟΣ γινόμενα ἀπὸ τὰ εἰς Α ἢ Η θηλυκά· γέννα, γενναῖος· Ῥώμη, Ῥωμαῖος, κορυφή, κορυφαῖος.

Τὰ εἰς ΑΙΟΣ καὶ ΑΙΟΝ προπαροξύτονα· δειλαῖος, σπήλαιον· πλήν τῶν συναιρουμένων, καὶ τῶν κτητικῶν· χρύσεος, κυάνεος, Ἐκτόρεος.

ΕΙ.

Τὰ εἰς ΕΙΑ προπαροξύτονα θηλυκά· ὠφέλεια· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης (εἰς εὐς κλινομένων), ἀλήθεια· πλήν τῶν εἰς ΥΝΙΑ, ΣΤΡΙΑ, ΤΡΙΑ· πολύμνια, ὀρχίστρια, χορεύτρια, διὰ τοῦ Ι· καὶ πλήν τῶν γινομένων ἀπὸ τὰ εἰς ΘΥΣ· εὔνους, εὔνοια, διὰ τῆς ΟΙ.

Τὰ εἰς ΕΙΑ παροξύτονα γινόμενα ἀπὸ τὰ εἰς ΥΣ ὀνόματα, ἢ ἀπὸ τὰ εἰς ΕΥΩ ῥήματα· ταχύς, ταχεῖα· βασιλεύω, βασιλεία· πλήν τῶν ἐχόντων ὄνομα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον παράγονται· ἡγεμῶν, ἡγεμονία· ἔμπορος, ἐμπορία· κ. τ. λ.

Τὰ εἰς ΕΙΡΑ θηλυκὰ γινόμενα ἀπὸ τὰ εἰς ΗΡ· σωτήρ, σώ-
τειρα.

Τὰ εἰς ΕΙΟΣ κτητικὰ ἢ μετουσιαστικά· Αἰσώπειος, ὠκεάνειος, ἵππειος, χρύσειος, ἐπίγειος.

Τὰ εἰς ΕΙΡΟΣ προπαροξύτονα ῥηματικά· πέπτω, πέπειρος· μάττω, μάγειρος.

ΟΙ.

Τὰ εἰς ΟΙΟΣ, ἢ ΟΙΤΗΣ γινόμενα ἀπὸ τὰ εἰς ΟΣ· ἄλλος, ἄλλοιός· ἑδός, ἑδοίτης· πλήν τοῦ ὀδίτης, καὶ τῶν κατὰ συναίρεσιν γραφομένων, διὰ τοῦ Ι· Χῖος, Τῖος, Κῖος· καὶ πλήν τῶν κτητικῶν· θεῖος, οἰκεῖος, ἀνδρεῖος, διὰ τῆς ΕΙ· οὔτω καὶ Κεῖος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑΝ

ΑΙ.

Τὰ εἰς ΑΙΤΕΡΟΣ καὶ ΑΙΤΑΤΟΣ· γεραίτερος, γεραίτατος· πλήν τοῦ ἕτερος, καὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν· ἡμέτερος, σφέτερος, διὰ τοῦ Ε.

ΕΙ.

Τὰ ἐκ τοῦ ἀεὶ σύνθετα· αἰμίμηστος· γενικῶς δέ, τὰ ἔχοντα εἰς τὴν ἀρχὴν ΑΕΙ, ὅταν ἀκολουθῇ Δ, γράφονται διὰ τοῦ Ι· ὡς, ἀτδῖος, αἰδνός, ἀτδῆλον· τὸ δὲ αἰδίμος, ἐκ τοῦ αἰίδω, διὰ τῆς ΟΙ.

ΠΑΡΑΛΗΓΟΥΣΑ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Ε.

Τὰ εἰς ΕΩ ῥήματα, ὅσα δέχονται συναίρεσιν· ποιέω, πνέω· τὰ δὲ μὴ συναιρούμενα γράφονται διὰ τῆς ΑΙ· παίω, πταίω, παλαίω· πλὴν τοῦ ξέω καὶ σβέω.

Τὰ εἰς ΕΖΩ· πιέζω· πλὴν τοῦ παίζω.

Τὰ εἰς ΕΘΩ, ΕΑΩ, ΕΠΩ, ΕΣΠΩ, ΕΧΩ· ὀλεγεῖθω, θέλω, κ.τ.λ.

Η.

Τὰ εἰς ΗΓΩ, ΗΘΩ, ΗΚΩ, ΗΠΩ· θήγω, νήθω, ἦκω, σήπω· πλὴν τοῦ θίγω, μαστιγῶ, πνίγω, ῥιγῶ, σιγῶ, σμίγω, σφριγῶ, βρίθω, ἴκω, διὰ τοῦ Ι· ἐπείγω, πείθω, δείκω, εἶκω, ἐρείπω, λείπω, διὰ τῆς ΕΙ· ἀνοίγω, διὰ τῆς ΟΙ· τρυγῶ, στυγῶ, πύθω, μινύθω, ἐρύκω, λυπῶ, διὰ τοῦ Υ.

Ι.

Τὰ εἰς ΙΖΩ· πλὴν τοῦ ἐρπύζω, ποππύζω, ὀλολύζω, τρύζω, λύζω, κλύζω, γογγύζω, ἰύζω, βαύζω, βύζω, σχύζω, σφύζω, φλύζω, διὰ τοῦ Υ· χρήζω, διὰ τοῦ Η· δανείζω, διὰ τῆς ΕΙ· καὶ ἀθροίζω, διὰ τῆς ΟΙ.

Τὰ εἰς ΙΣΚΩ, εὐρίσκω· πλὴν τοῦ μιμνήσκω, θνήσκω, κικλήσκω, ἀλδήσκω, διὰ τοῦ Η· καὶ μεθύσκω, διὰ τοῦ Υ.

Υ.

Τὰ εἰς ΥΠΤΩ· ὀρύπτω, τύπτω, θρύπτω, καλύπτω· πλὴν τοῦ νίπτω, πίπτω, ἴπτω.

Τὰ εἰς ΥΝΩ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ Υ· ἀμύνω, ἀλγύνω, φαιδρύνω· πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ΥΣ, ἀμβλύνω, πραύνω, κ. τ. λ.